

Huszár István miniszterelnök-helyettes látogatása Csongrád megyében

Megyei gazdaságpolitikai aktív Szegeden — Üzemek és tsz-megtekintése — Nyilatkozat nagyberuházásokról

Egynapos látogatásra tegnap Szegedre érkezett Huszár István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese, s gazdaságpolitikai kérdésekről tárgyalt a megye vezetőivel, és néhány üzemünkbe, valamint Makóra látogatott.

Szerdán reggel a megyei pártbizottság székházában Huszár Istvánt dr. Komócsin Mihály, a megyei pártbizottság első titkára tájékoztatta a legfőbb megyei gazdasági problémákról. A tanácskozáson ott voltak: dr. Németh Lajos és dr. Koncz János, a megyei pártbizottság titkárai, dr. Perjési László, a megyei tanács elnöke, Török József, a szegedi városi pártbizottság első titkára és Papdi József, a megyei pártbizottság gazdaságpolitikai osztályának vezetője.

Dél előtt fél tíz órakor gazdaságpolitikai aktívaértekezleten tartott előadást Huszár István. A szegedi városi pártbizottság székházában megrendezett értekezleten pártmunkások, gazdasági vezetők, valamint társadalmi szervezetek tisztségviselői vettek részt. Részletesen foglalkozott Huszár István az időszerű gazdasági kérdésekkel, a párt XI. kongresszusán hozott határozatokkal, valamint a Központi Bizottság 1974. decemberi és 1975. júliusi határozataiban megjelölt célkitűzések valóra váltásának tapasztalataival. Elemezte a negyedik ötéves terv eredményeit, az idei esztendőre elhatározott tervfeladatokat várható teljesítését, és fölvezette a következő tervidőszak legfontosabb tennivalóit. Az aktívaértekezleten dr. Komócsin Mihály elnöklt.

Ezután a megyei és a szegedi városi párt- és tanácsi vezetők társaságában a szalámigyárba látogatott Huszár István. Itt dr. Piros László igazgató és Bálint László, a vállalati pártbizottság titkára fogadta és tájékoztatta a Csongrád megyei Húsipari Vállalat munkájáról, a jelenleg folyamatban levő beruházásokról. Elmondta a vállalat igazgatója, hogy üzemekre a dinamikus fejlődés jellemző már évek óta. Ez megmutatkozik abban is, hogy a negyedik ötéves tervidőszak alatt termelésüket megduplázták, s a következő esztendők során is tovább fejlesztik, bővítik a szegedi szalámigyárt, és az ahhoz kapcsolódó feldolgozó üzemeket. Jól alakult az elmúlt években a hazai húsprogram, nőtt az állattartók termelési kedve, s ez a tény a húsfeldolgozó üzemeknél is éreztette hatását. A húsipari vállalat 1970-ben 1,1 milliárd forint értékű terméket állított elő, az idei pedig körülbelül 2,1 milliárd forint értékű, majd termelésük értéke. Jól érzékelteti a fejlődésüket, hogy öt évvel ezelőtt 188 ezer darab sertést vágta, ebben az esztendőben pedig közel 500 ezer darabot vághatnak le és dolgozhatnak föl a korszerű üzemekben. Öt évvel ezelőtt a vállalat nyeresége 63 millió forint volt, ebben az évben 200 millióra számíthatnak. Jól alakult a gazdaságosság is a szegedi üzemekben, s így a vállalat a hazai húsipari

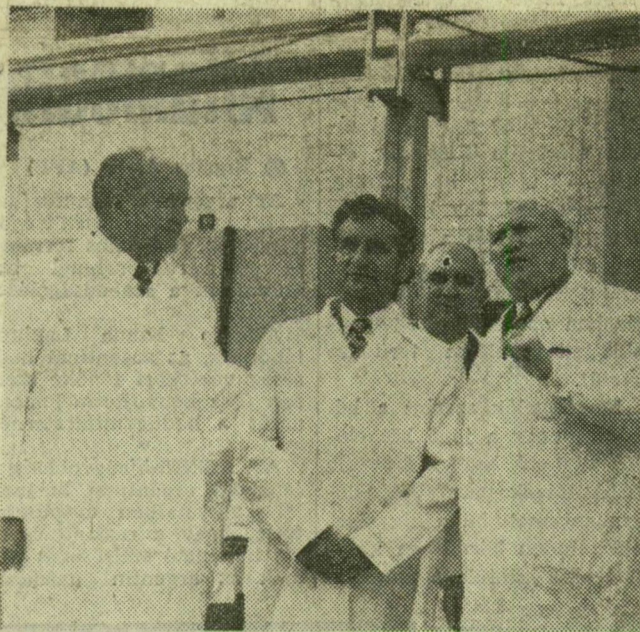
A gazdaságpolitikai aktíván Huszár István előadását tartja. A képen tőle balra: dr. Németh Lajos, dr. Komócsin Mihály, Török József, dr. Perjési László és dr. Koncz János

vállalatok közül a legjobbnak számít. Ebben természetesen szerepet játszik a szegedi gyár termékstruktúrája is.

Részletesen beszámoltak az új szalámigyár építéséről, és a szegedi vágóhid rekonstrukciójáról. A nagyarányú beruházás 1972-ben kezdődött, és a jövő esztendő végére fejeződik be. Eddig már elkészült az új húsfeldolgozó üzem, amely 60 millió forintba került. A korszerű csarnokban modern gépeket és berendezéseket szereltek föl, s így lehetővé vált, hogy eddig 1000 vagon húskészítményt gyártsanak az új üzemben. Kész a sertés-vágó és a zsíruzem is, átadták az összes energetikai létesítményt, valamint a szociális célokat szolgáló épületeket: öltözőket, fürdőket, konyhát és éttermet, most készül az orvosi rendelő, és tervbe vették, hogy gyermekintézményt is építenek. A nagy újjáépítés leglényegesebb része a szalámigyári feldolgozó üzem és az 500 vagonos kapacitású szalámiérlelő klímaház felépítése. Úgy tervezik, hogy 1976 szeptember végére elkészülnek a jelentős beruházással, és 1977-ben már megduplázzhatják a híres Pick-szalámi gyártását. A húsipari vállalatnak természetesen a rekonstrukció megvalósítása közben is teljes kapacitással termelnie kellett, de az új és korszerű üzemek ebben máris sokat segítenek, javították a munkahelyi körülményeket és a termelékenységét is.

A beszámoló közben Huszár István többször is érdeklődött a beruházási ütem, a költségek és a várható piaci viszonyok alakulásáról. A húsipar vezetői elmondták, hogy dicséretes módon haladnak az építők, s mindazok, akik érdekeltek a beruházás megvalósításában. Nem maradtak el semmiben sem, sőt néhány létesítményt előbb befejezték a kitűzött határidőnél, és a költségeket

(Folytatás a 3. oldalon.)

A szalámigyárban dr. Piros László igazgató mutatta be az új üzemet Huszár Istvánnak. A képen balról dr. Komócsin Mihály

Az algyői olajmezőn Juratovics Aladár és Kovács Attila kalauzolta és tájékoztatta Huszár Istvánt a gázüzemek beruházásának helyzetéről

Munkáslakások Felsővároson

Fordulat a lakásépítő szövetkezetek történetében

Amikor négy évvel ezelőtt egy jogszabály alapján lehetőség nyílt a lakásépítő szövetkezetek létrehozására, sokan úgy gondolták, igen nagy szerepük lesz a lakásprogram segítségével. Aztán gyorsan kiderült, a tanácsok nem támogatják megfelelően a vállalkozásokat. Ennek oka egyszerű volt. Már tarso-lyukban a negyedik ötéves terv kimunkált célkitűzései-vel, a teleszerű építkezések-hez közművesített területet nem tudnak biztosítani. Ezen nem lehetett csodálkozni, hiszen akkor már egy éve eldöntött volt, hogy hova, hány lakást építenek.

Maradtak tehát a foghíjas telkek, amelyek a teleszerű építkezés kedvezményeit nem garantálták. Ezután következtek a társasházépítő szövetkezetek. Erre a korszakra jól emlékezhet az olvasó is, hiszen botrányok, bűnyügek-be illő fordulatok színesítették az építkezések történetét. Sokféle gond, sokfajta nehézség gyűlt egybe az építkezésnél. A falak azonban lassan nőttek, annál gyorsabban gyarapodtak a bírósági ügyiratok. Pereskedtek a leendő háztulajdonosok a kivitelezőkkel, mert azok nagyon komótosan és méregdrágán dolgoztak, pereskedtek egymással is, mert elképzeléseik nem találkoztak. Akinek kevés pénze volt, az megfogta volna a malteros-ládát, akinek pedig vasstaggabb volt a pénztárcája, nagy számban fogadta fel a kivitelezőket. Az illetékesek szerint ez a korszak lezárult. A vállalkozásokat megrendszabályozták, azonban még sokáig kevés ház épült lakásszövetkezeti formában.

A kevés tapasztalat elegendőnek mutatkozott, hogy megbizonyosodjon, a munkáslakás-építésnek is a legelőnyösebb lehetősége a lakásépítő szövetkezés. Nem véletlenül szorgalmazták létrejöttük. A lakáspolitikai elvek nyilvánvalóvá tették, hogy a szövetkezetben rejlő lehetőségek kihasználása és a lakásépítések számának növelése céljából ki kell dolgozni a lakásépítő szövetkezeti konstrukció feltételeit és kezdeményezni fejlődésüket.

Szükséges ezenkívül biztosítani viszonylag széles körű elterjedésüket, hogy később ez a forma mielőbb az igényeknek megfelelő arányt érjen el a lakásépítésben.

A megfelelő arányhoz most jutottunk el. A MESZÖV és a városi tanács megállapodása eredményeként jövőre már 300 lakás épül Felsővároson, lakásépítő szövetkezeti szervezésben. A tanács biztosította a területet, és a következő öt évben még 700 otthonhoz ad portát. A napokban alakult Tabán lakásépítő és -fenntartó szövetkezet az V. ötéves tervben ezer lakás megépítéséről gondoskodik. A vállalkozást a MESZÖV lakásszövetkezeti titkársága fogja össze.

Szegeden házigyári technológiával a DÉLEP építi a lakásokat. Hődmezóvársárhelyen, Csongrádon, Szentesen, Makón pedig hagyományos technológiával 1223 lakás épül öt év alatt.

A számok azt is jelzik, hogy fordulópontról beszélhetünk, ami pedig nem következett volna be a tanács támogatása nélkül.

A lakásépítő szövetkezetek szervezésekor a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa felmérte a vállalatok igényeit és lehetőségeit, hogy ebben a formában hány munkáscsaládot tudnak otthonhoz juttatni. Szegeden öt-százan jelentkeztek. Érthető, hogy az üzemek biztosítják mindazokat a kedvezményeket, amelyek az OTP munkáslakás-akciókból ismertek. Így bővül a munkáslakások építésének lehetősége. Ezenkívül az is fontos szempont, hogy nemcsak fizikai dolgozók kaphatnak anyagi támogatást, üzemüktől, intézményüktől. Mód nyílik tehát arra, hogy a vállalatok ilyen módon is megbecsüljék jó szakembereiket. (Például a most alakult Tabán lakásépítő és -fenntartó szövetkezetben közel százan kapnak így vállalati támogatást.)

A lakásépítő szövetkezetek a tanácsok gondjain is sokat könnyítenek, hiszen ilyen módon többen jutnak otthonhoz, és a lakásra várók száma is csökken.

H. M.

Példát adó csepeli munkások

A Csepel Vas- és Fémművek munkásainak egy csoportja — munkások, szocialista brigádtagok — az idei nyáron első között jelentkeztek, hogy segítik a nehézipari üzemek gabonabetakarítási munkáját. Szolnok megye hat állami gazdaságában — tíz napig dolgoztak a földeken, tehergépkocsikkal hordták a gabonát a kombájnoktól a magtárakba. Az esztergályosok, hegesztők, villanszerek és más szakmabeliek a kombájnok és a szállítógépek karbantartását végezték, közreműködtek a hibák gyors és szakszerű elhárításában. A munkások hozzájárultak ahhoz, hogy a megyében a

nehéz körülmények ellenére augusztus elsőjére fedél alá került a termés.

A csepeli munkások küldöttsége — az üzem párt- és szakszervezeti bizottságának, valamint a gazdasági vezetésnek a kezdeményezésére — szerdán felkereste Szolnok tanácsát, s a település 900 éves jubileuma alkalmából a gabonabetakarítási munkájukért kapott munkabért, 152 ezer forintot felajánlotta a város gyermekintézményeinek fejlesztésére. Az ajándékot, a munkás-paraszt szövetség újabb szimbólumát a város társadalmi nevében Kukri Béla tanácselnök köszönte meg, majd átadta a város díszplakettjét a küldöttségnek.